

NOTA-18-28076

Notitie behandeling zienswijzen

Paraplubestemmingsplan Parkeren gemeente Wierden

Bestemmingsplan

Van 21 maart 2018 tot en met 1 mei 2018 heeft het ontwerp-paraplubestemmingsplan parkeren als ontwerp ter inzage gelegen. Gedurende deze periode heeft eenieder zijn of haar zienswijze tegen het ontwerp-paraplubestemmingsplan naar voren kunnen brengen. Van deze mogelijkheid hebben de volgende personen gebruik gemaakt:

- **Appellant 1 (ingeboekt op 17 april 2018 onder nummer IN-18-45628)**
- **Appellant 2 (ingeboekt op 29 april 2018 onder nummer IN-18-45910)**
- **Appellant 3 (ingeboekt op 29 april 2018 onder nummer IN-18-45915)**

Alle zienswijzen zijn tijdig ingediend en voldoen verder aan de wettelijke vereisten, en zijn derhalve ontvankelijk.

De (ontvankelijke) zienswijzen zijn in deze notitie puntsgewijs samengevat en voorzien van een beantwoording door de gemeente Wierden.

Appellant 1

Zienswijze

Appellant maakt bezwaar tegen het hanteren van de CROW-publicatie 317 'kencijfers parkeren en verkeersgeneratie' (hierna: CROW-publicatie) binnen het paraplubestemmingsplan parkeren. Appellant stelt dat het Besluit ruimtelijke ordening bepaalt dat een bestemmingsplan regels mag bevatten waarvan de uitleg bij de uitoefening van een daarbij aangegeven bevoegdheid, afhankelijk wordt gesteld van beleidsregels (art. 3.1.2, 2^e lid sub 1 Bro). Appellant stelt daarmee dat de CROW-publicatie geen beleidsregel is, maar slechts een richtlijn, derhalve kan het niet volstaan als beleidsregel in dit bestemmingsplan.

Beantwoording

De gemeente Wierden beschikt niet over parkeerbeleid, maar hanteert de CROW-publicatie al jarenlang als ongeschreven beleid. Hierbij moet worden opgemerkt dat de stichting CROW (oftewel het Centrum voor Regelgeving en Onderzoek in de Grond-, Water- en Wegenbouw en de Verkeerstechniek) een zeer gerenommeerde instantie is dat onder andere gemeenten in Nederland al jaren voorziet van deze uiterst betrouwbare en aangetoonde gegevens. Hiermee is de parkeerbehoefte in het kader van een goede ruimtelijke ordening al jarenlang op een objectieve en uniforme wijze bepaald en gehanteerd. Met het verwijzen naar deze publicatie in het paraplubestemmingsplan parkeren worden de richtlijnen uit de publicatie als gemeentelijke verordening vastgesteld. Uit jurisprudentie is gebleken dat in een bestemmingsplan mag worden verwezen naar ongeschreven beleid. Bovendien zorgt de verwijzing binnen het paraplubestemmingsplan parkeren naar de CROW-publicatie ervoor dat de richtlijnen uit de publicatie als gemeentelijke verordening worden vastgesteld.

Conclusie

De in de zienswijze vervatte bezwaren zijn ongegrond en leiden niet tot een aanpassing van het bestemmingsplan

Appellant 2

Zienswijze

- a. Appellant maakt een opmerking over onderdeel 3.2 'Afwijken'. In dit onderdeel wordt ingegaan op de redenen om gemotiveerd af te kunnen wijken van de richtlijnen uit de CROW-publicatie. Appellant geeft aan dat artikel 3.2 niet aangeeft voor welke type

gebouwen het afwijken geldt. Hierdoor ziet appellant onduidelijkheid in het kader van onderscheid en onevenredigheid van initiatiefnemers van ruimere percelen. Appellant vreest hierbij dat initiatiefnemers kleine percelen volbouwen, waardoor de parkeerbehoefte niet meer op eigen terrein kan worden gerealiseerd. Dit zou volgens appelland kunnen resulteren in het zoeken van een alternatief, waarbij appelland vreest voor het omvormen van (groene) open plekken tot parkeerterreinen.

- b. Appellant verzoekt in artikel 3.2 aan te geven dat het afwijken van de richtlijnen uit de CROW-publicatie niet geldt voor nieuwbouw, vervanging, uitbreiding of functiewijziging van koopwoningen naar huurwoningen in de particuliere sector.
- c. Appellant ziet graag een artikel toegevoegd worden aan de regels van het paraplubestemmingsplan parkeren. Hierin moet niet worden toegelaten dat er koop- en huurwoningen in de sociale sector worden gebouwd binnen een afstand van 10 meter tot aan de grens van bestaande parkeerhavens die zijn voorzien van ingestoken parkeren met een ononderbroken lengte van 15 meter. Dit wenst appelland voor het behouden van parkeerhavens, die volgens appelland gemiddeld druk bezet zijn, zodat toekomstige bewoners niet klagen over overlast van de parkeerhavens.
- d. Appellant ziet tot slot graag nog een artikel toegevoegd in de regels. Hierin moet volgens appelland worden opgenomen dat geen openbare gronden doormiddel van toedelen, ruilen of verkoop worden gebruikt voor het vergroten van het maximum aantal nieuwbouwwoningen in de particuliere sector.

Beantwoording

- a. Bij het toekennen van woonpercelen is planologisch (binnen het bestemmingsplan) geregeld dat slechts een bepaald percentage van het perceel mag worden bebouwd en/of binnen een bepaald bouwblok. Dit percentage en/of bouwblok zijn ingesteld om een goede ruimtelijke ordening te kunnen waarborgen, waarvan voldoende parkeergelegenheid een onderdeel is. Bij elke individuele bestemmingsplanwijziging wordt een goede ruimtelijke ordening, en daarmee voldoende parkeergelegenheid, zorgvuldig afgewogen. Het afwijken van deze regels komt slechts in een zeer beperkt aantal situaties voor, waaraan een zorgvuldige ruimtelijke onderbouwing en absolute noodzaak ten grondslag ligt. Dit afwegingskader zal in het Paraplubestemmingsplan Parkeren worden opgenomen als artikel 3.2. In principe is afwijken van deze regels mogelijk voor alle type gebouwen met een bepaalde parkeerbehoefte. Voor het vinden van een alternatief volgt wederom een zorgvuldige ruimtelijke onderbouwing, waarbij diverse alternatieven met elkaar kunnen worden vergeleken. Hierbij wordt rekening gehouden met waardevolle locaties, richtafstanden tot gevoelige functies, omgevingsaspecten en relevant gemeentelijk beleid.
- b. Bij elke nieuwe ontwikkeling omtrent wonen moet sprake zijn van een goede ruimtelijke ordening, waarbij onder andere wordt getoetst aan gemeentelijk beleid en overige omgevingsaspecten. Wanneer niet kan worden voldaan aan voldoende parkeergelegenheid op eigen terrein, kan in een zeer beperkt aantal situaties worden afgeweken, waarbij kan worden gekeken naar mogelijke alternatieven. Deze afwijkingsmogelijkheden gelden voor alle type gebouwen met een bepaalde parkeerbehoefte. Daarbij wordt opgemerkt dat binnen de bestemming wonen geen onderscheid kan worden gemaakt tussen koopwoningen en huurwoningen in de particuliere sector.
- c. Bij elke nieuwe ontwikkeling omtrent wonen moet sprake zijn van een goede ruimtelijke ordening, waarbij onder andere wordt getoetst aan gemeentelijk beleid en overige omgevingsaspecten. Er gelden geen adviesafstanden voor parkeerterreinen. Er hoeft dan ook geen minimale afstand te worden aangehouden. Dit paraplubestemmingsplan regelt dat elke nieuwe ontwikkeling in voldoende parkeerbehoefte voorziet zodat geen overlast voor de omgeving ontstaat.

- d. Het paraplubestemmingsplan parkeren zorgt voor een juridische borging van regels omtrent parkeren. Punt D van appellant is geen parkeer-gerelateerd vraagstuk en wordt daarom niet behandeld in dit paraplubestemmingsplan.

Conclusie

De in de zienswijze vervatte bezwaren zijn deels gegrond en deels ongegrond. De zienswijze leidt tot een aanpassing van artikel 3.2 en 3.3 van de regels van het bestemmingsplan.

Appellant 3

Zienswijze

Appellant heeft 29 april 2018 een pro-forma zienswijze ingediend. Appellant was niet in staat om binnen de termijn de gronden van de zienswijze toe te voegen en heeft een verruiming van de termijn verzocht.

Beantwoording

De termijn tot inzage van het Paraplubestemmingsplan Parkeren liep tot en met 1 mei 2018. Conform vaste jurisprudentie is een verlenging van de inzage-termijn toegekend van 2 weken. Daarmee liep de uitgestelde termijn voor het indienen van een zienswijze tot en met 15 mei 2018. Tevens is het gesprek aangegaan met appellant over het Paraplubestemmingsplan Parkeren. Hieruit bleek dat appellant dacht dat er een relatie was tussen een (privé) privaatrechtelijke kwestie en het Paraplubestemmingsplan Parkeren. Dit was niet aan de orde. Appellant gaf aan de verlengde termijn te willen benutten om te overdenken of er alsnog een zienswijze met gronden ingediend moest worden. In deze periode is door appellant echter geen gronden voor zijn zienswijze ingediend. Daarmee is de zienswijze niet-ontvankelijk.

Conclusie

De zienswijze is niet-ontvankelijk.
